30 DECEMBRIE 1947-1972

ÎMPLINIRI ÎN ANII REPUBLICII

(Urmare din pag. 1)

spus că primele lor succese — înainte de a ajunge la culmile olimpice — s-au vădit aici, în campionatele Peninsulei Balcanice. La ediţiile din acest pătrar de veac, luptătorii români au colecţionat un impresionant total de aproape 200 de medalii, dintre care 56 de aur.

După un debut modest la Olimpiadele antebelice — locul 5 în 1936 la Berlin — prima medalie a fost cucerită în 1956 la Melbourne, de iugoslavul **Francisc Horvath** — bronz, la categoria cocoş. Tricolorul românesc avea să urce pe cel mai înalt catarg olimpic în 1960, la Roma, cînd **Dumitru Pîrvulescu** a cucerit preţioasa medalie de aur la categoria muscă. Şi tot atunci, la Basilica di Massenzio, alţi doi luptători români urcau treptele podiumului de onoare: **Ion Cernea** — medaliat cu argint la categoria cocoş şi **Ion Tăranu** — cu bronz la semimijlocie. La următoarea ediţie a confruntărilor olimpice — în 1964, la Tokio — luptătorii onorează sportul românesc cu alte succese prestigioase: **Valeriu Bularca** — medalie de argint la categoria uşoară, **Ion Cernea** şi **Dumitru Pîrvulescu** — medalii de bronz la categoriile lor. În clasamentul pe naţiuni, la Olimpiada din capitala Japoniei, România a ocupat locul 5, înaintea unor ţări al căror luptători obţinuseră de mult consacrarea în arena internaţională: Turcia, Iran, Suedia, Finlanda, Iugoslavia ş.a.

La capătul altor 4 ani de pregătiri intense, în condiţii dintre cele mai bune, luptătorii români obţin noi succese olimpice. La Ciudad de Mexico, înlocuitorul lui Cernea la categoria cocoş, **Ion Baciu**, a intrat în posesia medaliei de argint, iar **Simion Popescu** (cat. semiuşoară) şi **Nicolae Martinescu** (cat. semigrea) le-au dobîndit pe cele de bronz. Ţara noastră, în clasamentul neoficial pe naţiuni, a mai urcat o treaptă, revenindu-i locul 4. Tot la Olimpiada mexicană sînt consemnate şi primele succese ale sportivilor noştri specialişti în lupte libere: **Ştefan Stîngu** — locul 4 la „grea", **Petre Coman** — locul 5 la pană.

Pe ultima filă din palmaresul olimpic al luptătorilor români sînt înscrise succese de adevărată mîndrie pentru întreaga mişcare sportivă din ţara noastră. Din cele trei medalii de aur cucerite de ambasadorii sportului românesc la Olimpiada de la München, două au strălucit pe piepturile luptătorilor **Gheorghe Berceanu** (cat. semimuscă) şi **Nicolae Martinescu** (cat. semigrea). Au fost momente emoţionante, de adîncă admiraţie pentru sportul românesc, atunci cînd în sala de la Messegelände au răsunat de două ori acordurile Imnului de stat al ţării noastre.

Excepţionala performanţă realizată de Berceanu şi Martinescu a fost completată de frumosul succes al tînărului debutant **Victor Dolipschi** — medaliat cu bronz la Yokohama, la Olimpiada din Japonia, brasoveanul **Valeriu Bularca** deschidea pîrtia spre medaliile de aur, triumfînd la categoria uşoară. Apoi, la ediţia finlandeză a campionatelor lumii, de la Tampere, în 1965, a fost rîndul lui **Ion Cernea** să aducă ţării cea de-a doua medalie de campion mondial. Peste doi ani, găzduirea celei mai mari competiţii a fost încredinţată ţării noastre, ca o recunoaştere a capacităţii organizatorice a forurilor noastre sportive. Pe patinoarul „23 August", **Ion Baciu** a cucerit şi el titlul de campion al lumii. În sfîrşit, la ultimele ediţii ale campionatelor mondiale de lupte greco-romane, alte trei medalii de aur s-au alăturat celorlalte: **Gheorghe Berceanu** (la Mar del Plata şi Edmonton) şi **Simion Popescu** (Mar del Plata). De asemenea, la campionatele europene, printre laureaţii întrecerilor s-au aflat aproape de fiecare dată şi luptători din ţara noastră.

Tînărul Victor Dolipschi s-a afirmat la ultimele mari competiţii internaţionale barînd „cursele" multor luptători cu impresionante palmarese. Iată-l pe greul Dolipschi „ţintuindu-şi" adversarul în pod după care a urmat tuşul

Foto: S. BAKCSY

Bilanţul sumar pe care l-am întocmit în rîndurile de mai sus înmănunchează rezultatele unei activităţi susţinute, timp de 25 de ani pe tărîmul sportului luptelor din ţara noastră. Performanţele amintite devin astfel o oglindă a străduinţilor depuse ani şi ani de zile pentru a consolida caracterul de masă al luptelor şi pentru a deschide larg drumul spre perfecţionare, spre desăvîrşire în arta întîi codificate. Este neîndoios faptul că strălucitoarele succese amintite, s-au datorat condiţiilor propice care au fost asigurate sportului nostru prin grija permanentă a partidului şi statului.

ŞASE CĂPITANI AI ECHIPELOR NOASTRE NAŢIONALE NE ÎMPĂRTĂŞESC PROIECTELE ŞI SPERANŢELE LOR PENTRU SEZONUL COMPETIŢIONAL 1973

În preajma acestui sfîrşit de an, reporterii noştri au întreprins o anchetă, în rîndul cîtorva dintre sportivii fruntaşi, pentru a vedea cum întîmpină viitorul sezon competiţional, ce obiective şi-au propus şi cum se pregătesc în vederea realizării lor. Şi pentru că mai multe echipe reprezentative ale României vor avea de trecut în anul 1973 dificilele examene ale unor campionate europene şi mondiale sau ale unor competiţii de mare anvergură, ne-am gîndit ca interlocutorii noştri să fie cîţiva dintre căpitanii acestor reprezentative.

Iată-le, deci, consemnate speranţele, ambiţiile şi obiectivele cu care păşesc în noul an:

DOINA BĂICOIANU-COJOCARU — căpitanul echipei feminine de handbal: **„Dorinţa mea şi a întregii echipe este să cîştigăm titlul de campioane mondiale!** Este nu numai o dorinţă ci şi o promisiune. Am fi putut da întrebării un răspuns mai puţin angajant, spunînd de pildă că „vizăm un loc pe podiumul campionatului mondial" dar nu-mi plac jumătăţile de măsură. Sînteţi de acord, cred, că această dorinţă nu depăşeşte posibilităţile echipei noastre. Pe ce mă bazez cînd spun acest lucru? Valoarea de ansamblu a jucătoarelor care fac parte din lot, seriozitatea în joc şi la antrenamente, climatul propice înscăunat în cadrul echipei ne dau dreptul să sperăm la acest titlu. Rezultatele din finalul lui '72 nu fac decît să ne întărească speranţele. „Trofeul Carpaţi" şi turneul din Polonia ne-au arătat nu numai nouă, dar şi — îndrăznesc să cred — tuturor iubitorilor handbalului, că echipa României nu este cu nimic mai slabă decît cele ale R.D. Germane, Iugoslaviei, sau Ungariei, ocupantele locurilor de pe podium la ultima ediţie a campionatului mondial. Forţa de joc a echipei va creşte cu siguranţă în anul viitor odată cu revenirea Rozaliei Şoş şi a Cristinei Metzenrath, două din jucătoarele de bază, care nu au putut fi folosite în această toamnă. Avem şi un portar bun, Elisabeta Ionescu, care ne inspiră încredere. Dacă se va pregăti cu multă seriozitate şi ambiţie, poate aspira la faima Irinei Climovschi.

În sfîrşit, nu trebuie să uităm că tabloul campionatului mondial ne este avantajos. Avem în „jumătatea" noastră numai echipa Ungariei, în timp ce partea cealaltă este mult mai dificilă (R.D. Germană, Iugoslavia, U.R.S.S.). Înainte de toate aceste considerente am însă în vedere, repet, **valoarea echipei"**

VOSILE TEODOR — căpitanul echipei de ciclism: „Poate că nici unul dintre ultimii ani nu a fost atît de bogat în competiţii internaţionale de anvergură cum va fi 1973. Cronologic, patru întreceri deţin „capul de afiş" al sezonului internaţional: „Cursa Păcii", „Tour de l'Avenir", „Turul României" şi „Turul Mexicului". Bineînţeles că dintre acestea, „Turul României" — care este reluat după trei ani de întrerupere — constituie pentru ruliştii români evenimentul principal, el fiind nu numai un excelent prilej de verificare a potenţialului tuturor alergătorilor noştri fruntaşi, dar şi o posibilitate în plus de întrecere cu cicliştii de valoare, din mai multe ţări.

Pentru mine, ca de altfel pentru întreaga echipă reprezentativă, anul 1973 trebuie să aducă performanţe de valoare, mai ales în „Cursa Păcii" şi „Tour de l'Avenir", adevărate campionate mondiale de lung kilometraj. Şi trebuie să obţinem rezultate de prestigiu întrucît toţi sîntem animaţi de dorinţa afirmării ciclismului românesc, a reevaluării lui pe plan internaţional. În această idee vom căuta să ne comportăm cît mai bine şi la Balcaniadă, cu atît mai mult cu cît ultimele două ediţii nu ne-au adus nici un titlu...

Întîmpinăm, deci, noul sezon competiţional cu multe şi mari speranţe. Pentru a le materializa, munca pe care o vom depune la antrenamente se va dubla, se va tripla chiar".

RADU DIACONESCU — căpitanul echipei masculine de baschet: „Niciodată, parcă, baschetul nostru masculin n-a avut un sfîrşit de an atît de frumos. E drept, bucuriile le-au adus, deocamdată, echipele de club, Steaua şi Dinamo, care împreună, reprezintă, de fapt, echipa naţională. Sperăm ca această dublă calificare să fie un prim pas spre o redresare considerabilă pe toate planurile — valoarea jocului, rezultate, masă de practicanţi etc — a baschetului nostru masculin. Atunci, la meciurile de baschet sălile vor fi din nou neîncăpătoare, ca pe vremea lui Folbert, Fodor, Nedef...

Competiţia de maximă importanţă din 1973 a echipei reprezentative este campionatul european, care va avea loc în Spania. O primă dorinţă în legătură cu acest campionat este aceea de a reuşi să ne clasăm în rîndul primelor 8 echipe de pe continent. Acest lucru ne-ar asigura participarea de drept, fără meciuri de calificare, la ediţia viitoare. Speranţele mele şi ale coechipierilor nu se opresc însă aici. Ne putem gîndi mai... sus, la locul 5, poate chiar 4. Va fi extrem de greu, ştim acest lucru, cred însă că nu şi imposibil. Dificultatea va fi înţeleasă, de altfel, de toţi cei care vor urmări în ianuarie şi februarie echipele cu care vom juca în cupele europene. Veţi vedea oameni de 2,07 m jucînd „afară", în timp ce jucătorii noştri de sub coş, Novac şi Ţarău au doar 1,96 m. Repet, însă, nu este imposibil. Generaţia noastră, în al cărei talent am crezut întotdeauna, a ajuns acum la maturitate. Nu ne mai bazăm doar pe elan. Sper ca, în 1973, echipa naţională să aducă celor care iubesc baschetul cel puţin satisfacţiile produse acum de Dinamo şi Steaua. Ce bine ar fi fost, totuşi, să avem un Novac de 2,10 m..."

MARIA ALEXANDRU — căpitanul echipei feminine de tenis de masă: „1973 programează o nouă ediţie a campionatelor mondiale (5—15 aprilie, în oraşul Sarajevo din Iugoslavia). Această a 32-a ediţie este aşteptată cu un interes enorm de toţi jucătorii şi de toţi specialiştii, dovadă fiind şi faptul că sezonul internaţional 1973 a început din... 1972!

Participarea masivă la toate turneele organizate în ultima vreme (în Suedia, Austria, Franţa, Bulgaria etc.) atestă seriozitatea cu care se pregăteşte toată lumea. La noi, antrenamentele s-au desfăşurat non-stop, participarea la competiţii interne şi internaţionale a fost planificată raţional, în aşa fel încît să ne permită o curbă ascendentă de formă, al cărei vîrf să fie atins în timpul „mondialelor" din Iugoslavia. Atît eu, cît şi coechipierele mele de „naţională", Carmen Crişan şi Eleonora Vlaicov, căutăm să alcătuim o formaţie foarte omogenă şi redutabilă întrucît „tabloul" ne dă posibilitatea să ajungem pînă în semifinala şi chiar finala întrecerilor pe echipe. Eu voi efectua pregătiri în plus, pentru proba de dublu-mixt, unde voi forma, ca întotdeauna, pereche cu iugoslavul Stipancici.

De la 1973 aşteptăm, deci, rezultate bune, mai bune decît în anul care se încheie peste cîteva zile şi pentru a le realiza sîntem pe deplin conştiente că trebuie să ne antrenăm mai mult, mai intens şi mai susţinut. Avem doar de păstrat nişte tradiţii, de confirmat niste succese şi de obţinut altele..."

GHEORGHE ZAMFIRESCU — căpitanul echipei de polo: „Practic nu pot aborda o discuţie despre anul competiţional 1973 fără a lega de el rezultatele promiţătoare obţinute de polo-ul românesc în 1972. Firesc, există şi „accidentul" acela de la J.O., locul 8, care nu a reflectat nici pe departe valoarea echipei şi care a determinat serioase modificări în componenţa lotului naţional dar, în ansamblu, anul care a trecut poate fi considerat printre cei mai fructuoşi ani ai polo-ului nostru.

Calendarul internaţional 1973 este dominat de primul campionat mondial, programat în luna septembrie în Iugoslavia. Aceasta va fi competiţia pentru care se pregătesc toate echipele naţionale, deci şi noi.

Formaţia României — ale cărei rînduri au fost primenite cu jucători foarte tineri, promovaţi din lotul de juniori (Răducanu, I. Slăvei, Schervan, Mirea, etc.) — urmăreşte, la această primă ediţie, ocuparea unui loc onorabil, pe măsura talentului şi valorii ei.

Recentele măsuri luate de federaţia noastră — constituirea unui nou cuplu de antrenori la lot (Anatol Grinţescu — Alexandru Szabo — n.n.), întinerirea echipei, alcătuirea unui calendar competiţional bine eşalonat şi întocmirea unui plan de pregătire complex — cred că vor duce la o ascensiune firească pe scara ierarhiei internaţionale. Pentru mine doresc ca anul 1973 să-mi aducă multe împliniri, pornind de la absolvirea anului IV la I.E.F.S. şi pînă la recucerirea titlului de campioană a ţării de către Dinamo, echipa mea de club".

WILLIAM SCHREIBER — căpitanul echipei masculine de volei: „Sînt de acord că iubitorii voleiului au toate motivele să fie supăraţi pe noi. Echipa masculină a României — şi în general voleiul masculin românesc — nu mai reprezintă astăzi în arena internaţională ceea ce însemna echipa lui Roman, Nicolau şi Cherebeţiu sau, acum 10 ani, formaţia lui Drăgan şi Derzei. Iubitorii voleiului nu pot uita nici o clipă că am fost vicecampioni mondiali, că am cîştigat titlul de campioni ai Europei şi că, ediţia următoare, finala Cupei campionilor europeni îşi disputa turul în „Giuleşti" şi returul în „Ştefan cel Mare". De la mijlocul deceniului trecut sîntem — s-o spunem deschis! — în vizibil regres. Zvîcnirea realizată de echipa reprezentativă în 1971, cînd ne-am clasat pe locul trei la campionatele continentului, în Italia, fiind chiar la un pas de treapta a doua a podiumului, s-a stins tot atît de repede, tocmai cînd nu trebuia, în anul Olimpiadei.

Cînd ai un asemenea trecut, nu poţi accepta cu mîinile încrucişate postura de... epigon. Aş vrea ca mai tinerii mei colegi din „naţională" să înţeleagă acest lucru, să punem toţi umărul pentru a ridica din nou voleiul românesc pe cele mai înalte culmi. Aceasta este, de fapt, singura mea dorinţă".

Anchetă realizată de
Horia ALEXANDRESCU
Vladimir MORARU

Desene de **Al. CLENCIU**

● Dorim şi putem să devenim campioane mondiale la handbal! ● Aşteptăm cu interes reluarea „Turului României" ● Generaţia actuală de baschetbalişti a ajuns la maturitate ● Două prezenţe româneşti în finalele C.M. de tenis de masă ● Restructurarea echipei de polo creează noi premise afirmării sale ● Voleiul nostru — să urce din nou pe culmi!

ÎN CINSTEA MĂREŢULUI JUBILEU

NUMEROASE ACŢIUNI ÎN JUDEŢUL GORJ

Zece mii de elevi şi eleve din judeţul Gorj au luat parte la marele cros organizat în cinstea aniversării Republicii. Cei mai buni s-au întrecut în faza finală organizată la Tg. Jiu. Trofeul a revenit echipei liceului „Tudor Arghezi" din Tg. Cărbuneşti (pregătită de prof. I. Albăstroiu), care s-a dovedit cea mai puternică şi mai omogenă.

*

În comuna Scoarţa a avut loc o competiţie rezervată asociaţiilor săteşti cu cele mai bune rezultate în activitatea sportivă. Această originală acţiune s-a bucurat de participarea a aproape 200 de tineri. Echipa „Spartac" Scoarţa a cîştigat turneul de fotbal, „Bradul" Baia de Fier pe acela de volei, „Recolta" Bîrsăneşti cursa de ciclism, în timp ce „Bistriţa" Peştişani a triumfat în disputa crosiştilor.

*

În colaborare cu Întreprinderea cinematografică judeţeană, C.J.E.F.S — Gorj a organizat reuşite gale de filme sportive în localităţile Ticleni, Bilteni, Motru, Tr. Cărbuneşti, Moraci şi Tg. Jiu. Galele au fost însoţite de expuneri şi demonstraţii sportive.

Manole BĂLOI-coresp.

ÎNTRECERI DOTATE CU CUPA „30 DECEMBRIE"

IAŞI. Liceul 2 din Iaşi a organizat un turneu de handbal pentru juniori şi junioare la care au participat echipele Liceului 2 din localitate, şcolilor sportive din Iaşi, Huşi şi Galaţi.

Ambele întreceri au revenit formaţiilor Liceului 2 Iaşi, care au terminat toate meciurile fără să cunoască înfrîngerea. Golgeterii competiţiei — V. Georgescu şi Maria Basi (ambii de la Liceul 2) — au fost distinşi cu frumoase cupe şi diplome. **(D. Diaconescu — coresp. judeţean).**

*

BRĂILA. Asociaţia sportivă a Şcolii profesionale forestiere Brăila a organizat „Cupa 30 Decembrie" la volei, handbal, tenis de masă şi şah. Întrecerile au început la 1 decembrie, urmînd ca la sfîrşitul lunii să se desfăşoare faza finală, pe asociaţie, cînd vor avea loc festivitatea de premiere şi înmînarea trofeelor. **(Tr. Enache-coresp.)**

ÎNVINGĂTORI SCONTAŢI ÎN CONCURSUL DE DESCHIDERE

SCHI

(Urmare din pag. 1)

bele manşe, pe care le-a cîştigat. În imediata sa apropiere, Gheorghe Vulpe şi Virgil Brenci, făcînd proba virtuţii lor, demonstrează că, împreună cu Cristea, au constituit un trio destul de redutabil, capabil să se poată afirma şi pe plan internaţional.

Rezultate bune s-au înregistrat şi în probele de fond. Din simpla lectură a timpilor realizaţi s-ar putea vorbi de rezultate de valoare internaţională sau chiar europeană, dar trebuie menţionat că performanţele obţinute au fost influenţate favorabil de starea excelentă, îngheţată, a zăpezii (care a îmbunătăţit considerabil alunecarea) şi de alegerea unui traseu (din cauza lipsei de zăpadă) fără diferenţele de nivel regulamentare, astfel încît cursa, deşi foarte dinamică, s-a desfăşurat mai mult pe plat. Desigur, nu este vina concurenţilor. Ei au alergat pe traseul impus. Cu toate acestea, rezultatele obţinute sînt încurajatoare şi ne fac să credem că, în viitorul sezon şi fondiştii vor lărgi breşa deschisă în sezonul trecut de schiorii alpini.

Surprinzătoare şi inexplicabilă a fost absenţa unor schiori valoroşi cum ar fi **Gheorghe Voicu** (dublu campion naţional în 1972), **Victor Fontana** şi **Gheorghe Cristoloveanu** care, după o perioadă de mai mult de o lună de antrenament, nu s-a prezentat la startul acestui concurs, un adevărat criteriu de selecţie a echipelor care, imediat după 1 ianuarie, vor pleca să ne reprezinte ţara în concursuri internaţionale.

Rezultate. SLALOM SPECIAL **seniori:** 1. D. Cristea (Dinamo) 64,7; 2. Gh. Vulpe (Dinamo) 65,5; 3. V. Brenci (A.S.A.) 65,9; 4. Al. Manta (A.S.A.) 67,6; 5. N. Creţoi (C.S.U. Braşov) 68,6; 6. Gr. Petre (Dinamo) 68,7; **senioare:** 1. Daniela Munteanu (A.S.A.) 82,3; 2. Elena Neagoe (Caraimanul) 83,8; 3. Iudith Tömöri (Dinamo) 86,8; **juniori:** 1. N. Szabo (Dinamo) 71,1; 2. Fl. Barbu (Braşovia) 71,6; 3. C. Negutescu (S.B.C. Sinaia) 73,6; **junioare:** 1. Nela Simion (Lic. Predeal) 88,7; 2. Annemarie Verhazi (Viitorul Braşov) 102,2; 3. Arlette Ereţian (Şc. sp. Braşov) 103,9; FOND **seniori 15 km:** 1. Gh. Gîrniţă (Dinamo) 46:21; 2. N. Sfetea (A.S.A.) 47:15; 3. N. Cojocaru (Dinamo) 48:18; 4. V. Papuc (Dinamo) 48:20; 5—6. Gh. Cincu (A.S.A.) şi Gh. Cercel (A.S.A.) 49:00; **senioare 5 km:** 1. Marcela Leampă (Dinamo) 18:09; 2. Adriana Barabas (Tractorul) 19:19; 3. Iuliana Demeter (Inst. Pedagogic Oradea) 19:30; **juniori I 10 km:** 1. Gh. Ionetecu (Dinamo) 32:57; 2. F. Forico (Şc. sp. Braşovia) 32:58; 3. N. Gîrniţă (Dinamo) 33:11; **juniori II 5 km:** 1. I. Pelin (Steagul roşu) 16:40; 2. I. Tamaş (Braşovia) 17:33,; 3. I. Olteanu (Braşovia) 18:01; **junioare I 5 km:** 1. Elena Băşa (Dinamo) 18:05; 2. Maria Tocitu (S.B.C. Sinaia) 20:05; 3. Elena Tişcă (Tractorul) 20:52; **junioare II 5 km:** 1. Lucia Benga (Tractorul) 20:16; 2. Ana Bădescu (Dinamo) 20:18; 3. Elena Rîmbu (Dinamo) 20:33.

PATINAJ

Primul concurs deschis tuturor posesorilor de patine

O INIŢIATIVĂ NEONORATĂ CU INTERESUL CUVENIT

La Bucureşti, se vor organiza, în perioada vacanţei de iarnă, cîteva concursuri populare de viteză, deschise tuturor posesorilor de patine obişnuite. Scopul: petrecerea recreativă a timpului liber al elevilor şi, ceea ce ni se pare mai important, depistarea unor elemente talentate de care patinajul nostru de viteză are atîta nevoie.

Primele concursuri de acest fel s-au desfăşurat duminică dimineaţa pe gheaţa artificială de la „Floreasca", sub auspiciile C.M.E.F.S., Consiliului municipal al organizaţiei pionierilor şi I.D.M.S. În program au figurat probe pe categorii de vîrstă, începînd de la 7 ani.

Pe foile de arbitraj au fost înscrişi peste 150 de fete şi băieţi. La prima vedere această cifră pare destul de mare. Dar dacă ne gîndim că organizatorii sperau să fie prezenţi la start circa 500 de pionieri şi elevi, atunci **numărul participanţilor nu mai poate fi considerat nici măcar mulţumitor.** La această situaţie — pe cît de surprinzătoare pe atît de neplăcută — **au contribuit cadrele didactice, în special cele din sectoarele 6 şi 7** care, fie că n-au prezentat nici un concurent, fie că au făcut slabă propagandă concursului printre elevi. Că profesorii de educaţie fizică nu au acordat atenţia cuvenită acestei acţiuni de natură să completeze în mod util programul de vacanţă, o dovedeşte şi faptul că **majoritatea copiilor au venit duminică dimineaţa fără dascălii lor.**

Şi încă ceva foarte important. Ţinînd seama că unul din scopurile acestei manifestări îl constituie **selectarea elementelor dotate pentru performanţă,** ne aşteptam ca în jurul mantinelei să întîlnim cît mai mulţi tehnicieni ai secţiilor bucureştene. Dar mare ne-a fost mirarea cînd, printre micii patinatori, am văzut-o doar pe tînăra şi inimoasa antrenoare **Ana Raţă** de la Clubul sportiv şcolar. Unde se aflau duminică ceilalţi antrenori şi instructori din Capitală? Unii dintre aceştia s-au deplasat la Tuşnad, împreună cu cei mai buni elevi ai lor, pentru a se antrena pe... uscat, întrucît, după cîte sîntem informaţi, pista de pe lacul Ciucaş a rămas şi la această oră tot în stadiul de... proiect.

Am insistat asupra deficienţelor amintite mai sus pentru ca ele să nu se mai repete şi, printr-un efort colectiv al organizatorilor, profesorilor de educaţie fizică şi cadrelor tehnice, viitoarele concursuri populare, deschise tuturor posesorilor de patine, să se bucure de un succes deplin.

Nu putem încheia, fără a menţiona măcar în treacăt, că disputele micilor alergători au fost pline de farmecul vîrstei lor, că cei mai merituoşi au mers din victorie în victorie, calificîndu-se în finalele celor trei probe. Iată cîştigătorii pe categorii de vîrstă: FETE — **(7—9 ani)** Verona Chiric; **(10—12 ani)** Magda Matei; **(13—15 ani),** Monica Constantinescu; BĂIEŢI — **(7—9 ani)** T. Tulbă; **(10—12 ani)** A. Fîntîneanu; **(13—15 ani)** Radu Năsturel.

Traian IOANITESCU
Dumitru NEGREA

O secvenţă de la concursul popular desfăşurat duminică dimineaţa pe patinoarul Floreasca.

ŞCOALA SPORTIVĂ 2 BUCUREŞTI A CUCERIT „TROFEUL BEGA" LA HANDBAL FEMININ (junioare)

HANDBAL

TIMIŞOARA (prin telefon). În sala Olimpia din localitate s-a desfăşurat, timp de trei zile, un interesant turneu internaţional de handbal feminin, dotat cu „Trofeul Bega". Competiţia a fost rezervată echipelor de junioare, la startul ei alinîndu-se următoarele formaţii: **Şc. sp. 2 Bucureşti, Dinamo Pancevo** (Iugoslavia), **Odeva Hlohovet** (Cehoslovacia), **Şc. sp. Timişoara, Şc. sp. Braşov** şi **Şc. sp. Hunedoara.**

La capătul unor jocuri foarte frumoase, presărate cu faze spectaculoase, s-au înregistrat următoarele rezultate: Şc. sp. 2 — Odeva Hlohovet 12—4 (9—1); Dinamo Pancevo — Şc. sp. Timişoara 16—10 (7—6); Şc. sp. 2 — Şc. sp. Braşov 20—6 (8—1); Şc. sp. Hunedoara — Şc. sp. Timişoara 10—9 (3—5); Şc. sp. Braşov — Odeva Hlohovet 9—9 (6—2); Dinamo Pancevo — Şc. sp. Hunedoara 12—11 (4—5) În jocurile decisive, Şc. sp. Timişoara a întrecut Şc. sp. Braşov cu 17—14 (6—4) pentru locurile V—VI, Odeva Hlohovet a învins Şc. sp. Hunedoara cu 12—9 (9—5) pentru locurile III—IV, iar Şc. sp. 2 Bucureşti a cucerit primul loc în competiţie, obţinînd victoria cu 14—9 (8—2) în partida finală disputată cu Dinamo Pancevo.

În acest turneu s-au remarcat jucătoarele Georgeta Vasile şi Marioara Müller (Şc. sp. 2 Bucureşti), Iuliana Hobincu (Şc. sp. Braşov), Komell şi Marcov (Şc. sp. Timişoara).

P. ARCAN-coresp. judeţean